

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2084/2538

นางสาวหิ็ด เกลี้ยงสุขหรือเกลี้ยงสุข โจทก์ นายอุทัย แก้วบุญส่ง กับพวก จำเลย นายอุทัย แก้วบุญส่ง ที่ 1 ผู้ยื่นคำร้อง นายมีศักดิ์ แก้วบุญส่ง ที่ 2 จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 249, ป.วิ.พ. มาตรา 248

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า ที่ดินที่พิพาทนี้ ถ้าจะให้เช่าจะให้เช่าในอัตราไม่เกินเดือนละ 200 บาท คดีนี้โจทก์ฟ้องขับไล่จำเลยทั้งสอง ให้ออกไปจากที่ดินที่พิพาทและรื้อรั้วศาลชั้นต้นและ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ได้มีคำพิพากษاتรงกัน ให้จำเลยทั้งสอง รื้อรั้วดังกล่าวและให้ออกไปจากที่ดินพิพาท จึงเป็นเรื่อง ฟ้องขับไล่บุคคลใด ๆ ออกจากอสังหาริมทรัพย์อันมีค่าเช่า หรืออาจให้เช่าได้ในขณะยื่นคำฟ้องไม่เกินเดือนละ 10,000 บาท จึงต้องห้ามฎีกาในข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 248 วรรคสอง สำหรับฎีกาของจำเลยทั้งสองในข้อที่ 1 ในข้อที่ว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุมนั้นเห็นว่า ศาลชั้นต้นและ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ได้มีคำพิพากษاتรงกันว่า คดีโจทก์ไม่เคลือบคลุม จึงเป็นข้อกฎหมายที่ไม่เป็นสาระแก่คดี อันควรได้รับการวินิจฉัยจึงไม่รับฎีกาในส่วนนี้ด้วย จำเลยทั้งสองเห็นว่า ฎีกาของจำเลยทั้งสองที่ว่าโจทก์ฟ้องขอให้จำเลยทั้งสองรื้อถอนรั้วที่ปลูกสร้างเข้ามาในที่ดินของโจทก์ตามฟ้อง คือที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์เลขที่ 984 เลขที่ดิน 711 ตำบลทะเลน้อยอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง เท่านั้น การที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาให้รื้อถอนรั้วที่อยู่ในที่สาธารณประโยชน์ด้วย เป็นการพิพากษาเกินคำขออนุญาตเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัย โปรดมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยทั้งสองในข้อหาดังกล่าว ไว้พิจารณาต่อไปด้วย หมายเหตุ โจทก์ยังไม่ได้รับสำเนาคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองรื้อรั้วที่พิพาททั้งหมด ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว (อันดับ 124,130) จำเลยทั้งสองจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 130 แผ่นที่ 3) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า แม้โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยทั้งสองรื้อถอนรั้วที่ปลูกสร้างเข้ามาในที่ดินของโจทก์ แต่ทางพิจารณาได้ความว่ารั้วบางส่วนปลูกบนที่ดินพิพาทซึ่งเป็นที่ดินสาธารณะไม่ใช่ที่ดินของโจทก์ แต่ก็เป็นที่ดินที่โจทก์ครอบครองมาก่อนโจทก์ย่อมมีสิทธิในที่สาธารณะดังกล่าว จำเลยทั้งสองปลูกสร้างลงในที่สาธารณะดังกล่าวเป็นการรบกวนสิทธิของโจทก์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาให้จำเลยทั้งสองรื้อถอนรั้วในที่ดินพิพาทซึ่งเป็นที่ดินสาธารณะได้ ไม่เป็นการพิพากษา เกินคำขอ จำเลยทั้งสองฎีกาในปัญหาดังกล่าว แม้เป็นฎีกา ในข้อกฎหมายแต่ก็ไร้สาระ เพราะไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงผลคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3 ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาจำเลย ทั้งสองชอบแล้ว ให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

บุญศรี กอบบุญ · สมมาตร พรหมานุกูล · สละ เทศราพรธรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2084/2538>